

Žemaitiu krašts

Če sraunis upis vingorioun,
Vo ežerelē dongaus spalva mielinou.
Daugībi paukštieliu kleg lig rīta
Ir vākus ved kavuotē nēndrīnūs.

Žemaitiu krašts, gruožībi mūsu –
Kalnā, kalnelē ir onžoulīnā;
Vo giriu platībiu neužmatīsi,
Kol kou suprasi, ausim karpīsi.

Vo mūsu krašta nuodognē sauga
Kalnū kalnelius, Šatrējēs kalna.
Viejē ešjudins, atpūs rūstībē,
Jei sumanītu kas bepruotībē.

Garbies žemaitiu neleis paliestē,
Tegu on omžēs garbie išlēkto.
Jeigu i bieda žemaitis papolto,
Viejē nu kalna galingā polto.

Tarmie žemaitiu – dēdēlis luobis –
Pamērštē anuos nieks nenuorieto.
Tegol išlēks kāp auksa grīmuolis,
Kartū kartuoms lai būs kāp švēisuolis.